

København · 22. juli 2016

Peer B. Petersen
Partner

T +45 72 27 34 45
pbp@bechbruun.com

Sagsnr. 062569-0001
pbp/pbp/anhe
Dok.nr. 15492352.1

Processkrift E

Københavns Byret
BS 31C-2382/2013

Martinus Idealfond
CVR-nr. 20033878
Mariendalsvej 94-96
2000 Frederiksberg
(advokat Martin Dahl Pedersen)

mod

Åndsvidenskabsforlaget
v/Kurt Christiansen
Limfjordsvej 29
2720 Vanløse
(advokat Peer B. Petersen)

Kosmologisk Information
CVR-nr. 12139101
Klintvej 104, Klint
4500 Nykøbing Sjælland
(advokat Peer B. Petersen)

Kosmologisk Information
v/Ruth Olsen
CVR-nr. 17398954
Klintvej 104, Klint
4500 Nykøbing Sjælland
(advokat Peer B. Petersen)

København

Langelinie Allé 35
2100 København Ø
Danmark

Aarhus

Værkmestergade 2
8000 Aarhus C
Danmark

Shanghai

Suite 1818, 18/F
No. 699 Nanjing West Road
Jing an District, Shanghai, 200041

T +45 72 27 00 00
F +45 72 27 00 27
E info@bechbruun.com

Advokatfirma
CVR-nr. 25089944
www.bechbruun.com

www.martinus-webcenter.dk
v/Søren Ingemann Larsen
Vesterled 35, st.
2100 København Ø
(advokat Peer B. Petersen)

Fonden Det Tredie Testamente /The Third Testament
Foundation
CVR-nr. 29146721
Vestre Gade 6A
2605 Brøndby
(advokat Peer B. Petersen)

og

Livets Skole i Åndsvidenskab
v/Jan Langekær
Vestre Gade 6A
2605 Brøndby
(advokat Peer B. Petersen)

* * * * *

Sagsøgers processkrift 4 afgivet efter det telefoniske retsmøde den 2. juni d.å. giver anledning til nedennævnte bemærkninger, hvilke så vidt muligt vil følge terminologien i processkrift 4.

De sagsøgte påstande og de til støtte herfor fremførte anbringender i processkrift C fastholdes i øvrigt fuldt ud.

1. Sagsøgers påstand om afvisning af de sagsøgte selvstændige påstand

Spørgsmålet om, hvorvidt sagsøger ved alene at udbyde dele af Værket i dets oprindelige uredigerede form via sagsøgers hjemmeside, uden at læseren har mulighed for at udskrive det, handler i strid med § 3, stk. 2, i fundats for Martinus Idealfond, har ikke som påstået af sagsøger været behandlet af byretten i forbindelse med forberedelsen og behandlingen af sagen under den første delhovedforhandling.

Det spørgsmål, byretten tidligere har taget stilling til, var, om sagsøgers vilkårlige forvaltning af Værket havde nogen betydning for spørgsmålet om, hvorvidt de

sagsøgte havde krænket sagsøgers ophavsret. Noget, som byretten på baggrund af den på det daværende tidspunkt foreliggende dokumentation ikke fandt var tilfældet.

Der er således ikke tale om, at byretten ved at pådømme de sagsøgtes selvstændige påstand skal tage stilling til spørgsmål, man tidligere har taget stilling til.

Som der udførligt er redegjort for i processkrift C, er den selvstændige påstand ikke for byretten relevant for selve krænkelsspørgsmålet, hvilket allerede er afgjort ved den afsagte deldom.

Den selvstændige påstand er derimod relevant i forbindelse med byrettens pådømmelse af sagsøgers sanktionspåstande, ligesom den vil være relevant under en ankesag, idet den til støtte for den selvstændige påstand i processkrift C påberåbte dokumentation ikke var byretten bekendt ved pådømmelse af krænkelsspørgsmålet.

Der er ej heller tale om, at byretten ved materielt at pådømme de sagsøgtes selvstændige påstand vil skulle omgøre den afsagte deldom.

Som det meget klart fremgår af deldommen på side 36 og 37 omhandler denne alene de sagsøgtes krænkelser af sagsøgers ophavsret.

Deldommen har således ikke taget stilling til, hvorvidt sagsøger ved sin forvaltning af Værket handler i strid med fundatsens § 3, stk. 2.

2. Sagsøgers påstand om, at sagsøgte mangler retlig interesse i pådømmelse af den selvstændige påstand

De sagsøgte er enige i, at spørgsmålet om, hvorvidt sagsøger handler i strid med fundatsen, (også) er et anliggende for fondsmyndighederne.

Som det fremgår af processkrift D under punkterne f og s, har en kreds af Martinus-interessererede da også en fortsat igangværende dialog med Erhvervsstyrelsen herom.

Dette ændrer imidlertid ikke på, at den selvstændige påstand, hvilken er nedlagt til forsvar for og legitimering af de sagsøgtes handlinger, i forbindelse med rettens pådømmelse af sagsøgers sanktions- og erstatningspåstande utvivlsomt kan bedømmes retligt, er aktuel, af konkret betydning og interesse for de sagsøgte, som følgelig også må have en retlig interesse i rettens pådømmelse heraf.

3. Sagsøgers påstand om præklusion, jf. retsplejelovens § 358, stk. 1, jf. stk. 6

De sagsøgte bestrid, at den selvstændige påstand, de hertil knyttede anbringender og den påberåbte dokumentation burde have været fremført i forbindelse med forberedelsen af den første del af sagen vedrørende krænkelsspørgsmålet.

De sagsøgte bestrid ligeledes, at det er for sent først i forbindelse med rettens behandling af sanktionspåstandene at fremsætte den selvstændige påstand, de hertil knyttede anbringender og den påberåbte dokumentation.

Der er efter de sagsøgtes opfattelse ikke indtrådt præklusion, idet den selvstændige påstand, de hertil knyttede anbringender og den påberåbte dokumentation er fremsat rettidigt i de sagsøgtes processkrift C, blandt andet til imødegåelse af det af sagsøger i processkrift 2 i relation til sanktionspåstandene anførte. Som bekendt er det først i sagsøgers processkrift 2, den 10. december 2015, at sagsøger nedlægger konkrete sanktionspåstande.

Hertil kommer, at den selvstændige påstand, de hertil knyttede anbringender og den påberåbte dokumentation i det hele bygger på forhold, der er eller burde være sagsøger bekendt.

Sagsøger vil således ikke lide noget uforholdsmæssigt tab, ved at retten pådømmer den selvstændige påstand og i øvrigt inddrager de hertil knyttede anbringender og den påberåbte dokumentation i rettens pådømmelse af sanktionspåstandene.

4. Sagsøgers påstand om, at rettens stillingtagen til sagsøgers forvaltning i relation til det ved deldommen pådømte krænkelsspørgsmål også skal udstrækkes til rettens pådømmelse af sanktionspåstandene

De sagsøgte forstår ikke behovet for sagsøgers noget skingre tone og anvendelse af begreber som "subtil sondring", uden "juridisk mening" og hvilende på "en fiktiv konstruktion" og det giver "ingen mening".

Faktum er, at sagsøger i maj 2013, i stedet for på baggrund af de dagældende regler i retsplejeloven at søge at få nedlagt et fagedforbud over for de sagsøgte, vælger at anlægge retssag mod de sagsøgte for påstået krænkelse af sagsøgers ophavsret, idet sagsøger i stævningen den 28. maj 2013 forbeholder sig efterfølgende tilføjelse af yderligere påstande, herunder betalingspåstande.

Under byrettens pådømmelse af krænkelsesspørgsmålet indgik som nævnt en vurdering af, hvorvidt sagsøgers vilkårlige forvaltning af Værket havde nogen betydning for spørgsmålet om, hvorvidt de sagsøgte ved deres respektive individuelle handlinger havde krænkelse sagsøgers ophavsret.

Denne vurdering, som ubestrideligt var baseret på den på daværende tidspunkt foreliggende dokumentation, faldt, som sagsøger anfører gentagne gange, ud til sagsøgers fordel.

Det ligger imidlertid fast,

at retten ikke har konstateret, hvorvidt sagsøgers vilkårlige forvaltning af Værket har betydning, når retten senere skal pådømme sagsøgers efterfølgende sanktionspåstande, og

at retten ej heller har vurderet, hvorvidt sagsøger ved alene at udbyde dele af Værkets i dets oprindelige uredigerede form via sagsøgers hjemmeside, uden at læseren har mulighed for at udskrive det, handler i strid med § 3, stk. 2, i fundats for Martinus Idealfond, hverken i forbindelse med pådømmelse af krænkelsesspørgsmålet afgjort ved den foreliggende deldom eller i forbindelse med den forestående pådømmelse af sagsøgers sanktionspåstande.

Sagsøgers gentagne gange udtrykte modvilje mod, at retten pådømmer de sagsøgte selvstændige påstand og herunder inddrager de til støtte herfor fremførte anbringender og den påberåbte dokumentation, er forståelig; for resultatet vil uvægerligt være, at retten må finde, at sagsøgers forvaltning af Værket ikke lever op til de ønsker og krav, Martinus autoritativt og dokumenterbart havde og krævede for eftertidens anvendelse af hans værker.

Der er således ikke – med den selvstændige påstand, de hertil knyttede anbringender og dokumentation – tale om anvendelse af hverken subtile sondringer eller fiktive konstruktioner, ligesom der ej heller er tale om, at de sagsøgte søger at løsrive behandlingen af sagsøgers vilkårlige forvaltning.

Der er derimod – som de sagsøgte ser det – tale om, at sagsøger på en næsten Erasmus Montansk måde formår at holde kikkerten for det blinde øje, når sagsøger nu gennem to processkrifter gør alle krumspring for at undlade at forholde sig til den massive dokumentation, de sagsøgte har fremlagt til underbygning af sagsøgers manglende iagttagelse af de forpligtelser og det ansvar, sagsøger som forvalter af Værket er pålagt; forpligtelser og ansvar, man fra sagsøgers side helt åbenlyst ikke hverken evner eller ønsker at opfylde og efterleve.

Det bestrides, at den selvstændige påstand er "generelt udformet"; tværtimod er den selvstændige påstand formuleret så konkret, som sagsøgers mangelfulde forvaltning af Værket – som udførligt beskrevet og dokumenteret i processkrift C – giver anledning til.

Afslutningsvis vedrørende dette punkt udtrykkes en slet skjult undren over, at sagsøger – så bastant som tilfældet er – søger at afskære de sagsøgte fra at få spørgsmålet om sagsøgers efter de sagsøgtes opfattelse fundatsstridige ageren vurderet under pådømmelse af sanktionspåstandene.

Hvis sagsøger måtte være af den helt sikre opfattelse, at sagsøgers ageren til fulde er og har været i overensstemmelse med de ønsker og krav, Martinus havde til eftertiden, burde en prøvelse af spørgsmålet ikke volde hverken problemer eller medføre en uforholdsmæssig forlængelse af processen.

5. Sagsøgers fortsatte afvisning af opfyldelse af de sagsøgtes provokationer

Det er ganske enkelt forkert, når sagsøger påstår, "at alle de sagsøgtes opfordringer på siderne 6, 16 og 22 i de sagsøgtes processkrift C vedrører spørgsmål, der blev afgjort ved deldommen af 11. december 2014".

De pågældende provokationer omhandler en lang række referater og udskrifter fra bestyrelsesmøder, båndoptagelser, taler, notater og mailkorrespondance.

Ingen af disse kilder var fremlagt og dokumenteret forud for byrettens behandling af krænkelsspørgsmålet, hvorfor det er evident, at byretten ikke kan have taget stilling hertil.

De bagved provokationerne liggende citater er nødvendige for at forstå de sagsøgtes handlinger og dermed også for rettens pådømmelse af sanktionspåstandene.

Det er som nærmere beskrevet i processkrift C de sagsøgtes opfattelse, at de sagsøgtes handlinger har været berettiget ud fra synspunkter om nødret, nødværge eller negotiorum gestio-lignende betragtninger.

Det er netop for at underbygge disse synspunkter, at de sagsøgte påberåber sig de pågældende kilder.

Der er således ved dokumentation af de i processkrift C anførte citater tale om en bevisførelse, der i høj grad er af betydning, når retten skal vurdere eventuelle sanktioner i henhold til ophavsretslovens §§ 83 og 84.

De sagsøgte kan følgelig kun gentage deres henstilling om, at sagsøger dels tager stilling til og kommenterer de pågældende citater mv. og dels opfylder de hertil relaterede provokationer.

De sagsøgte gør gældende, at sagsøger både hurtigt og uden større vanskeligheder vil kunne både kommentere de pågældende citater og opfylde provokationerne relateret hertil, hvorfor sagsøgers fortsatte afvisning heraf må tillægges processuel skadevirkning for sagsøger, således at retten under den kommende pådømmelse af sanktionspåstandene skal lægge de pågældende citater og de sagsøgtes fortolkning heraf til grund som dokumenterede fakta.

6. Sagsøgers fortsatte afvisning af de sagsøgtes ønske om udmeldelse af syn og skøn

Som det fremgår af processkrift C, anslås det, at der er foretaget mere end 240.000 ændringer i den af sagsøger reviderede udgave af hovedværket Livets Bog.

Sagsøger har ikke på noget tidspunkt indtil videre under skriftvekslingen ønsket at af- eller bekræfte antallet af ændringer, men har blot – senest i processkrift 1 – lakonisk tilkendegivet, at "omfanget af disse rettelser er i øvrigt udokumenteret".

På samme måde som de bagved de under pkt. 5 ovenfor nævnte provokationer liggende citater er også antallet og indholdet af de foretagne ændringer af Værket nødvendige for at forstå de sagsøgtes handlinger og dermed også for rettens pådømmelse af sanktionspåstandene.

Der er således ikke tale om en helt overflødig og irrelevant bevisførelse, når de sagsøgte ønsker tilvejebragt en komplet liste over sagsøgers ændringer af Værket og en efterfølgende udmeldelse af syn og skøn til en nærmere belysning af den semantiske betydning af de pågældende ændringer.

Som nævnt er det først den 10. december 2015, sagsøger i processkrift 2 nedlægger sine sanktionspåstande.

De sagsøgtes ønsker om tilvejebringelsen af en komplet liste over ændringer og efterfølgende udmeldelse af syn og skøn fremsættes den 22. januar 2016 i processkrift C.

Da de sagsøgtes ønsker ubestrideligt er fremsat, umiddelbart efter at sagsøger har nedlagt sine sanktionspåstande og forud for det den 15. marts 2016 afholdte "særligt

forberedende retsmøde, jf. retsplejelovens § 353", findes sagsøgers henvisning til retsplejelovens § 336 a, § 341, § 353, stk. 4, og § 358, stk. 3, om ikke upassende, så i hvert fald irrelevant.

7. Sagsøgers bemærkninger til sagens fremme

De sagsøgte er enige i, at sagen må fremmes mest muligt og, når sagsøger har opfyldt de i processkrift C indeholdte provokationer, og der har været afholdt syn og skøn, berammes til hovedforhandling af sagsøgers sanktionspåstande og de sagsøgtes selvstændige påstand.

Der er ikke belæg for at beramme sagen til hovedforhandling, før sagsøger enten har opfyldt de i processkrift C indeholdte provokationer, eller retten har tilkendegivet at ville tillægge sagsøgers manglende opfyldelse heraf processuel skadevirkning.

Parterne – også sagsøger – har på et retsmøde den 16. januar 2014 accepteret, at sagen blev opdelt i en krænkesedel og i en eventuel mulig efterfølgende sanktionsdel.

Ved at acceptere en sådan opdeling har parterne selvsagt også accepteret, at sagen tidsmæssigt blev udstrakt i forhold til en samlet behandling af både krænkesedelen og sanktionsdelen.

Henset til

- at krænkesedelen er afgjort ved deldommen afsagt den 11. december 2014,
- at sagsøger – først ca. 1 år efter dedommens afsigelse – den 10. december 2015 formelt nedlægger de i processkrift 2 indeholdte sanktionspåstande, og
- at de sagsøgte umiddelbart herefter den 22. januar 2016 i processkrift C fremkommer med deres bemærkninger hertil, herunder de fortsat uopfyldte provokationer,

finder de sagsøgte ikke et medansvar for, at sagen efter sagsøgers opfattelse er "trukket i langdrag".

Når yderligere henses til, at sagsøger i hvert fald indtil videre ikke har kunnet dokumentere noget tab afledt af de sagsøgtes krænkelser af sagsøgers ophavsret, må det afvises, at "Sagsøger lider betydelige retstab ved den langvarige proces ...".

De sagsøgte afviser endvidere, at man "igangsætter også løbende nye krænkelser, jf. til eksempel bilag 83 a - b".

Som det fremgår af bilag 83 b, foreligger der ikke ved de af sagsøger i bilag 83 a påtalte handlinger nogen krænkelse af sagsøgers ophavsret.

Det havde da også været naturligt, om den i bilag 83 a indeholdte påtale – ifald man fra sagsøgers side måtte mene, at de sagsøgte i skrivelsen konkret påtalte anvendelse af symboler var uretmæssigt – var givet på et langt tidligere tidspunkt og havde været medtaget under de forhold, der i øvrigt er beskrevet i stævningen. Dette er ikke tilfældet.

De sagsøgte er fortsat af den opfattelse, at havde sagsøger ønsket en hurtigere proces, burde man i stedet for at anlægge nærværende retssag have forsøgt at få nedlagt et fagedforbud over for de sagsøgte.

Det er de sagsøgte opfattelse, at sagsøger i så fald for længst ville have fået en eksegibel afgørelse, og at omkostningerne hermed ville have været væsentligt lavere end de omkostninger, der indtil videre er afholdt i forbindelse med førelsen af nærværende sag.

8. Sagsøgers yderligere dokumentation for tab

På samme måde som bilag 74 og bilag 79 indeholder det nu fremlagte bilag 84 ej heller nogen form for dokumentation for sagsøgers tab.

Bilag 84 fremtræder som en udateret, usigneret og ikke revisorbekræftet opgørelse udvisende, at sagsøgers påståede samlede tab udgør 1.023.416 kr., hvoraf 367.182 kr. relaterer sig til prisnedsættelser.

Det resterende påståede tab 656.234 kr. er angiveligt den gennemsnitlige årlige nedgang i salget af bøger, CD og symboler ganget med det antal år, man gør gældende, de sagsøgte har foretaget, hvad sagsøger betegner som "ulovligt kopisalg".

Ud over at det anvendte talmateriale er udokumenteret og følgelig ikke kan tillægges nogen bevismæssig betydning, bemærkes for god ordens skyld, at man fra sagsøgers side – da de bøger mv., der måtte være afsat af de sagsøgte, er original-/facsimileudgaver, mens de af sagsøger afsatte bøger mv. er redigerede udgaver – "sammenligner æbler med pærer".

Hertil kommer, at man i opgørelsen heraf undlader at fradrage de bagvedliggende produktionsomkostninger; det er naturligvis alene avancen og ikke udsalgsprisen, der om muligt kan opgøres som et dækningsberettiget tab.

På denne baggrund fastholder de sagsøgte, at sagsøger fortsat ikke har dokumenteret sit påståede tab.

9. Sagsøgers påstand om, at de sagsøgte hæfter solidarisk over for sagsøger

De sagsøgte afviser fortsat, at der er belæg for at pålægge dem solidarisk og/eller proratarisk ansvar, og henstiller til, at sagsøger opgør, underbygger og dokumenterer sit krav mod hver af de sagsøgte individuelt.

Sagsøgers påstand om, at de sagsøgte gennem hele sagsforløbet har ageret sammen og også fortsætter hermed, må i det hele afvises.

Den som bilag 83 a og bilag 83 b fremlagte korrespondance viser således, at de sagsøgtes respektive handlinger foretages individuelt og uafhængigt af hverandre.

Hertil kommer som nævnt ovenfor under pkt. 7, at de af sagsøger i bilag 83 a påtalte handlinger ikke er en krænkelse af sagsøgers ophavsret.

10. Sagsøgers bemærkninger til EMRK artikel 9

De sagsøgte ser intet behov for at forholde sig til sagsøgers bemærkninger til de sagsøgtes anbringender om religionsfrihed ved henvisning til EMRK artikel 9.

Blot skal her anføres, at uagtet at sagsøger under hovedforhandlingen af krænkelsspørgsmålet anvendte umådelig energi på at fastslå, at Værket ikke er helligt, og at der ikke er tale om "hellige tekster", har flere af sagsøgers rådsmedlemmer, herunder den nuværende formand, ved forskellige lejligheder forud for hovedforhandlingen af krænkelsspørgsmålet udtalt sig i strid hermed.

11. Sagsøgers bemærkninger til de sagsøgtes pågående dialog med Erhvervsstyrelsen

De sagsøgte har endnu ikke modtaget en endelig afgørelse fra Erhvervsstyrelsen på spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgers Råd i 2013 var lovligt sammensat og beslutningsdygtigt.

De sagsøgte har senest den 14. ds. indsendt yderligere materiale relateret hertil til Erhvervsstyrelsen til brug for Erhvervsstyrelsens videre tilsynsmyndighed.

De sagsøgte forbeholder sig fortsat at påstå sagen afvist og deldommen ophævet, hvis det måtte vise sig, at sagsøgers Råd i 2013, hvor man traf beslutning om at anlægge sagen, ikke var lovligt sammensat og/eller beslutningsdygtigt.

* * * * *

København, den 22. juli 2016

Peer B. Petersen